

5) uložil Radě náhradu nákladů navrhovatele vynaložených na toto řízení;

6) uložil Radě náhradu škody.

## Žaloba podaná dne 26. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-401/06)

(2006/C 294/55)

Jednací jazyk: němčina

### Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel uplatňuje, že Rada a Komise jsou povinny respektovat práva chráněná Evropskou úmluvou o lidských právech (dále jen „úmluva“) a mohou tuto povinnost zrušit, pouze pokud je následkem jejího zrušení nabídnuta „přinejmenším rovnocenná ochrana“.

Dále uplatňuje, že ochrana nabídnutá Radou bezpečnosti Spojených národů (dále jen „RB OSN“) není rovnocenná ochraně nabízené úmluvou.

Navrhovatel tvrdí, že Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení, když:

- i) neposoudil přímo, zda RB OSN nabídla ochranu rovnocennou ochraně nabízené úmluvou, zejména ve vztahu k článkům 6, 8, 13 a článku 1 protokolu 1 úmluvy; a
- ii) přezkoumal činnost RB OSN nepřímou prostřednictvím zásady *jus cogens* místo prostřednictvím odkazu na ochranu nabízenou články 6, 8, 13 a článkem 1 protokolu 1 úmluvy.

Dále uplatňuje, že Soud se dopustil pochybení, když rozhodl, že omezení užívání majetku nebylo relevantní vzhledem k podstatě vlastnického práva.

(<sup>1</sup>) Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9).

(<sup>2</sup>) Nařízení Komise (ES) č. 2049/2003 ze dne 20. listopadu 2003, kterým se po dvacáté páté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001 (Úř. věst. L 303, s. 20).

### Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: D. Triantafyllou, zmocněnec)

Žalovaná: Spolková republika Německo

### Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Spolková republika Německo tím, že místo plnění není v případě činnosti správce závěti určeno podle čl. 9 odst. 2 písm. e) šesté směrnice 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 (<sup>1</sup>), pokud je služba poskytována zákazníkům usazeným mimo Společenství, nebo osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, ale nikoliv ve stejné zemi jako dodavatel, nesplnila své povinnosti vyplývající z čl. 9 odst. 2 písm. e) šesté směrnice;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 9 odst. 2 písm. e) třetí odrážky šesté směrnice se za místo poskytování některých služeb, které jsou poskytovány zákazníkům usazeným mimo Společenství, nebo osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, ale nikoliv ve stejné zemi jako dodavatel, považuje místo, kde má zákazník sídlo své hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, pro kterou je služba poskytována, a nemá-li takové ústředí či provozovnu, místo, kde má trvalé bydliště, popřípadě místo, kde se obvykle zdržuje. Těmito službami jsou služby poradců, techniků, poradenských organizací, advokátů, účetních a další podobné služby. Toto ustanovení směrnice je kolizní normou, která stanoví místo zdanění služeb a vymezuje příslušnost členských států.

Podle německých právních předpisů a z nich vycházející správní praxe daňových orgánů je místem poskytování služby správce závěti místo, z něhož podnikatel poskytuje své služby. Místo se v případě těchto služeb neurčuje podle čl. 9 odst. 2 písm. e) směrnice, jsou-li poskytovány zákazníkům usazeným mimo Společenství, nebo osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, ale nikoliv ve stejné zemi jako dodavatel.

Tato právní úprava a správní praxe není v souladu s ustanoveními článku 9 šesté směrnice. V případě služeb spočívajících v činnosti správce závěti, které jsou poskytovány zákazníkům usazeným mimo Společenství, nebo osobám povinným k dani usazeným ve Společenství, ale nikoliv ve stejné zemi jako dodavatel, se jedná o služby, jejichž místo plnění se určuje podle čl. 9 odst. 2 písm. e) šesté směrnice.

Na rozdíl od argumentace německé vlády zastává Komise názor, že činnosti správce závěti rovněž patří k činnostem, které jsou hlavním a obvyklým předmětem činnosti advokáta. Při posouzení nelze vycházet z názvu povolání, nýbrž z činnosti jako takové: rozhodující je povaha plnění.

Pojem „další podobné služby“ se nevztahuje na skutečnost, která je společná činnostem uvedeným v čl. 9 odst. 2 písm. e) třetí odrážce šesté směrnice. Postačí, že posuzované plnění je podobné některé z činností, které jsou v tomto ustanovení výslovně uvedeny. To platí, pokud obě činnosti slouží témuž účelu. Podle rozhodnutí ESD je předmětem hlavní a obvyklé činnosti advokáta zastupování a hájení zájmů klienta. Pokud Soudní dvůr vychází ze „zastupování a hájení zájmů klienta“, je tato podmínka v případě činnosti správce závěti rovněž splněna: správce závěti totiž zastupuje a hájí zájmy zůstavitele. Jeho činnost odpovídá činnosti povolání nezávislého zástupce a poradce. Z okolností, že správa závěti není činností vyhrazenou advokacii, nelze dovodit závěr, že tyto dvě činnosti neslouží témuž účelu.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 145, s.1 (Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 27. září 2006  
Chafiqem Ayadim proti rozsudku vydanému Soudem  
prvního stupně (druhým senátem) dne 12. července 2006  
ve věci T-253/02, Chafiq Ayadi v. Rada Evropské unie**

(Věc C-403/06 P)

(2006/C 294/56)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastníci řízení**

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Chafiq Ayadi  
(zástupci: H. Miller, Solicitor a S. Cox, Barrister)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie, Spojené království  
Velké Británie a Severního Irska, Komise Evropských společenství

**Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační  
opravný prostředek**

Navrhovatel navrhuje, aby Soudní dvůr rozhodl, že:

- rozhodnutí Soudu prvního stupně je neplatné v plném rozsahu;
- určil, že články 2 a 4 a příloha 1 nařízení Rady (ES) No 881/2002 (<sup>1</sup>) jsou neplatné v rozsahu, v jakém se přímo a jednotlivě dotýkají navrhovatele;
- uložil Radě náhradu nákladů navrhovatele vynaložených na toto řízení, jakož i na řízení před Soudem prvního stupně.

**Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argu-  
menty**

Navrhovatel uplatňuje, že Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení, když:

- a) neurčil, že článek 308 ES ve spojení s články 60 ES a 301 ES neudělují Radě pravomoc přijmout napadená ustanovení;
- b) neurčil, že výkonem napadené pravomoci byla porušena základní zásada subsidiarity a/nebo druhý odstavec článku 5 ES;
- c) neurčil, že byla porušena podstatná formální náležitost při přijetí napadených ustanovení, konkrétně požadavek, aby Rada uvedla přiměřené důvody, proč opatření, která jsou považována za nezbytná, nemohou být přijata jednotlivě členskými státy.
- d) určil, že rozhodnutí Rady bezpečnosti Spojených národů (dále jen „RB OSN“) vztahující se na členské státy OSN jsou závazná pro členské státy a/nebo pro Společenství;
- e) určil, že soudy Společenství mohou zrušit opatření Společenství provádějící rozhodnutí RB OSN pouze odkazem na normu *ius cogens* a neurčil, že mohou takové opatření zrušit za účelem ochrany lidských práv uznaných v právním řádu OSN;
- f) neurčil, že napadené části nařízení č. 881/2002 porušují lidská práva navrhovatele.

(<sup>1</sup>) Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9).